

גּוּפָא, דְּלֹא יְכִילֵת נִשְׁמָתָא לְאַנְהָרָא בִּיהּ, עַד דְּיִבְטְשׁוּן
 בִּיהּ, וּכְדִין נְהִיר וְאַתְאַחַד דָּא בְּדָא וְהוּא בְּגַלְל שִׁישׁ גּוּף שְׁלֵא יִכּוּלָּה
 הַנְּשֵׁמָה לְהֵאִיר בּוּ אֵלֵא עַד שֵׁיִסְרוּ אוֹתוֹ וְעִי"כ הַנְּשֵׁמָה שְׁתֵּאִיר וְיִתְאַחַזוּ הַגּוּף וְהַנְּשֵׁמָה זֶה
 בּוּזָה. אֵית אָעָא דְּלֹא אֶתְאַחַד בְּנְהוּרָא, וְלֹא סָלִיק נְהוּרָא
 בִּיהּ, עַד דְּיִבְטְשׁוּן בִּיהּ, וּכְדִין נְהִיר מֵאַחַר שִׁישׁ עַץ שְׁלֵא נֵאֲחַז בּוּ
 הָאֵשׁ וְלֹא עוֹלָה בּוּ הַמֵּאוּר עַל עַד שִׁנְעַנְעוּ אוֹתוֹ וְעִי"כ הוּא יֵאִיר.

רשב"י זוכה להבין סוד צדיק ורע לו משורשו ועיקרו

סְטָרָא אַחְרָא, בְּעֵי לְמַעַבְדַּד הֵכִי, וּבְטִשׁ בְּחֵיבִיָּא, וְכֹל
 מַה דְּבְטִשׁ, כְּדִין (משלי יג) וְנִר רְשָׁעִים יִדְעָךְ וְכַנְגַד זֶה

גם הסט"א רוצה לעשות כך כי היא מביאה ייסורים על האדם והיא מייסרת את הרשעים
 וכל מה שהיא מייסרת את הרשעים מתקיים בהם מש"כ 'ונר רשעים ידעך' דהיינו.
 מְחַרְרָה וּמְגַדְּף לְכֹל סְטָרִין, וְלֹא יְכִיל לְאַנְהָרָא כְּלָל שְׁהוּא
 חָרַף וּמְגַדְּף אֶת כָּל הַצְּדִידִים וְעִי"כ הוּא לֹא יִכּוּל לְהֵאִיר כְּלָל, וְהוּא בְּגַלְל שְׁגוּפוֹת הַרְשָׁעִים
 הֵם מֵצַד הַקְּלִי' וְגַם נִשְׁמַתָּם נִמְשַׁכְתָּ מִשֵּׁם וְלִכְּן הֵיא לֹא מֵאִירָה ע"י הַיִּסּוּרִים (רמ"ק),
 וּכְדִין פְּתִיב (קהלת ב) כִּי מַה הָאָדָם שְׁיָבֵא אַחֲרֵי הַפְּלֶדֶךְ.
 וּבְעֵי לְאַתְדַּמֵּי לִיָּהּ, וְלֹא יְכִיל וְאִז מִתְקִיִים בְּהֵם מִש"כ כִּי מַה הָאָדָם וְגו'
 וּפִירוּשׁוֹ מַה הַסְט"א הַנִּקְרָא אָדָם בְּלִיעַל שְׂרוּצָה לְבוּא וְלֵהִידְמוֹת אֵל הַמֶּלֶךְ הַקְּב"ה ע"י שְׁהוּא
 רוצה להידמות אליו ע"י שהיא מייסרת את הרשעים אולם באמת אין הסט"א יכולה
 להידמות אליו כלל. וְעַל דָּא (תהלים יא) יְהוָה צַדִּיק יְבָחֵן, וּבְטִשׁ

בִּיה, וּכְדִין נְהִיר וְאַתְקַף בְּנִהִירוֹ וְעַל כֵּךְ נֹאמַר 'ה' צְדִיק יִבְחַן, דְּהֵינּוּ שְׁהֻב"ה בּוֹחַן וּמֵיִסַּר אֶת הַצְּדִיק שְׁעִי"ב מֵאִיר בּוֹ אֹר הַנִּשְׁמָה. יְבַחֵן, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (ישעיה כח) אָבֵן בַּחֵן כִּי מִשׁ"כ יְבַחֵן פִּירוּשׁוֹ מִלְשׁוֹן חוּזַק כְּמִשׁ"כ 'אֵבֵן בַּחֵן' שְׁפִירוּשׁוֹ אֵבֵן שְׁבַחוּנָה בַּחוּזְקָה וְכֵן כֹּאֵן מִשׁ"כ 'ה' צְדִיק יִבְחַן' פִּירוּשׁוֹ שְׁהֻב"ה נוֹתֵן לְצְדִיק חוּזַק בְּכַדִּי לְהַשְׁלִיט אֶת הַנִּשְׁמָה עַל הַגּוֹף שֶׁהוּא ע"י הַיִּיסוּרִים שֶׁהוּא מֵיִסַּר אוֹתוֹ. וְנִחֵין רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְנִשְׁיֵק לְעַפְרָא וְאִז גַּחַן רִשְׁבִּי וְנִישַׁק אֶת הָעֶפֶר שְׁבַגֵּן עֵדֵן. אָמַר, מְלָה מְלָה אֲבִתְרָךְ רְדִיפְנָא, מִיּוֹמָא דְהֵינָא, וְהִשְׁתָּא אֲשֶׁתְּמוֹדְעָא לִי מְלָה, מִגּוֹ שְׂרִשָּׁא וְעַקְרָא דְכֻלָּא וְאֹמַר רִשְׁבִּי דְבַר סוּד דְבַר סוּד אַחֲרִיךְ רִדְפִתִּי מֵהַיּוֹם שֶׁהֵייתִי לְאִישׁ בְּכַדִּי לְהַבִּין סוּד זֶה לְמָה צְדִיק וְרַע לּוֹ אֲמַנֵם עֲכָשִׁיו נוֹדַע לִי הַדְּבַר מֵתוֹךְ הַשּׁוֹרֵשׁ וְהַעִיקַר שֶׁל הַכֹּל.

הַרוּחוֹת עוֹלוֹת לְמַעְלָה וְשׁוֹמְעוֹת סוּדוֹת חֲדָשִׁים וַיִּשְׁנִים

אָמַר לִיה, אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, כִּד סְלָקִין לְעֵילָא, כָּל אֵינּוֹן רוּחִין דְּכוּרִין וְנוֹקְבִין אֹמַר לּוֹ הַשְּׁלִיחַ לְרִשְׁבִּי אוֹי רַבִּי

אוֹי רַבִּי הִנֵּה כֹּאשֶׁר עוֹלִים לְמַעְלָה כֹּל אֱלוֹ הַרוּחוֹת שֶׁל הַזְּכוּרִים וְהַנְּקֻבוֹת, דְּהֵינּוּ שְׁהוּזְכוּרִים עוֹלִים לְהִירָאוֹת לְפָנֵי הַקְּב"ה וְהַנְּקֻבוֹת עוֹלוֹת לְהִיכַל שֶׁל מְרִים (מק"מ), בְּהַהוּא וְזִמְנָא, שְׁמַעִין (ס"א כְּמָה) מְלִין חֲדָתִין וְעַתִּיקִין, נְחָתִין וְעֵאלִין לְגוֹ מְתִיבְתָא, וְאַחֲדָרֵן מְלִי קַמִּי רַב מְתִיבְתָא, וְאִיהוּ אוֹלִיף לִזְן מְלָה עַל קִיּוּמִיהָ אִז בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן אֱלוֹ הַרוּחוֹת שׁוֹמְעוֹת סוּדוֹת חֲדָשִׁים וַיִּשְׁנִים וְאִז הֵם יוֹרְדִים וְנִכְנְסִים לְתוֹךְ הַיִּשִּׁיבָה שְׁבַגֵּן עֵדֵן הַתַּחְתּוֹן וְשֵׁם

הם חוזרים על אלו הסודות לפני ראש הישיבה והוא מלמד אותם את הסודות על בוריים.
כַּד סִלְקִין מִתְּפִשְׁטִין מְלַבּוּשֵׁיהוֹן וְסִלְקִין. כַּד נִחְתִּי,
מִתְּלַבְּשִׁין בְּלַבּוּשֵׁיהוֹן דִּיהוּא גּוּפָא והנה כאשר הרוחות עולות
 למעלה הם מתפשטות מלבושי גן עדן התחתון ואז הם עולים לגן עדן העליון וכאשר הם
 יורדות בחזרה לגן עדן התחתון הם חוזרות להתלבש באלו הלבושים התחתונים שנקראים
 גוף כלפי הנשמה.

אשרי מי שמקטין עצמו בעולם הזה וגדול ועליון בעולם הבא
אִי רַבִּי, אִי רַבִּי, כַּמָּה חֲדָתִין מְלִין מְגוֹ רַב מְתִיבְתָא
 ואמר עוד השליח לרשב"י אוי רבי אוי רבי כמה משמחים אלו הדברים שיוצאים
 מראש הישיבה. **וְכַתְּבָה אִיהוּ מֵאן דְּאִזְעַר גְּרַמְיָה בְּהֵאֵי עֲלָמָא,**
כַּמָּה אִיהוּ רַב וְעֲלָתָה בְּהוּא עֲלָמָא אשרי מי שהוא מקטין את
 עצמו בזה העולם שעי"כ הוא גדול ועליון באותו העולם [קנז]. **וְהֵכִי פְתַח רַב**
מְתִיבְתָא, מֵאן דְּאִיהוּ זְעִיר, אִיהוּ רַב. וּמֵאן דְּאִיהוּ רַב,
אִיהוּ זְעִיר. דְּכֵתִיב, (בראשית כג) **וַיְהִי (דף קס"ח ע"ב) חַיִּי שָׂרָה**

אור הרשב"י

לעולם הבא. כי הא דרב יוסף בריה דרבי
 יהושע בן לוי חלש ואיתנגיד. כי הדר, אמר ליה
 אבוח: מאי חזית? אמר ליה: עולם הפוך ראית,
 עליונים למטה ותחתונים למעלה. אמר לו: בני,
 עולם ברור ראית. – ואנן היכי התם? – כי היכי
 דאיתו אנן הכא, הכי איתנינן התם.

[קנז] כדאיתא בפסחים דף נ' עמוד א' והיה
 ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון. מאי
 יקרות וקפאון? אמר רבי אלעזר: זה אור, שיקר
 בעולם הזה, וקפוי לעולם הבא. רבי יוחנן אמר:
 אלו ננעים ואהלות, שיקרין הן בעולם הזה
 וקפויין הן לעולם הבא. ורבי יהושע בן לוי אמר:
 אלו בני אדם, שיקרין הן בעולם הזה וקפויין הן

מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים וכך פתח לומר ראש הישיבה שמי שהוא קטן בעוה"ז הוא גדול בעוה"ב ומי שהוא גדול בעוה"ז הוא קטן בעוה"ב כמש"כ ויהיו חיי שרה וגו'. **מֵאָה דַּאִיהוּ חֶשְׁבֹּן רַב, כְּתִיב בִּיהַ שָׁנָה, וְעִירוּ דְשָׁנִין, חָד אֲזַעִיר לִיהַ. שְׁבַע, דַּאִיהוּ חֶשְׁבֹּן וְעִיר, אֲסַגִּי לִיהַ, וְרַבִּי לִיהַ דְכְּתִיב שְׁבַע שָׁנִים** שהנה מנין מאה שהוא חשבון גדול נאמר בו 'שנה' בלשון יחיד שפירושו מיעוט של שנים כי הוא נעשה כשנה אחת, אמנם מנין שבע שהוא חשבון קטן, הכתוב הגדיל אותו וריבה אותו כמש"כ 'שבע שנים' בלשון רבים.

הקב"ה מגדיל ומרומם רק מי שהיה קטן בעולם הזה **תָּא חֲזִי, דְּלֹא רַבִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶלָּא לְדַאֲזַעִיר.** **לֹא אֲזַעִיר אֶלָּא לְדַרְבִּי** כי בא וראה שלא מגדיל ומרומם הקב"ה אלא רק למי שמקטין ומשפיל את עצמו וכן אין הקב"ה משפיל אלא רק למי שמגדיל את עצמו. **זְבָאָה אִיהוּ מֵאֵן דַּאֲזַעִיר נְרַמִּיָּה בְּהַאי עֲלָמָא, כְּפָה אִיהוּ רַב בְּעֵלְוִיָּא בְּהַהוּא עֲלָמָא** אשריו של מי שהוא מקטין את עצמו בעולם הזה כי כמה הוא יהיה גדול במעלה באותו העולם הבא.

שני החברים שמעו ששרים את שירת הים בקול נעים שלא שמעו כמותו לעולם

אֲדַהְכִּי שְׁמַעוּ שִׁירְתָּא דִּימָא, בְּקַל נְעִימוּ דְלֹא שְׁמַעוּ מִיּוֹמָא דַּאֲתַבְרִיאוּ, קַל נְעִימוּ דְשִׁירְתָּא,

הלימוד היומי